



JUSTITS MINISTERIET

Dato: 25. april 2022
Kontor: Proces- og Insolvensrets-
kontoret
Sagsbeh: Lea Christine Nøhr Dol-
mer
Sagsnr.: 2022-4000-0202
Dok.: 2365254

KOMMENTERET OVERSIGT

over

Høringsvar vedrørende Konkursrådets betænkning nr. 1578/2022 om modernisering og revision af reglerne om gældssanering, herunder implementering af rekonstruktions- og insolvensdirektivet, og Konkursrådets betænkning nr. 1579/2022 om revision af reglerne om rekonstruktion, herunder implementering af rekonstruktions- og insolvensdirektivet.

I. Høringen vedrørende Konkursrådets betænkning nr. 1578/2022 om modernisering og revision af reglerne om gældssanering, herunder implementering af rekonstruktions- og insolvensdirektivet og Konkursrådets betænkning nr. 1579/2022 om revision af reglerne om rekonstruktion, herunder implementering af rekonstruktions- og insolvensdirektivet

Konkursrådets betænkning nr. 1578/2022 og betænkning nr. 1579/2022, som lovforslag nr. L 181 af 27. april 2022 bygger på, har i perioden fra 1. februar 2022 til den 1. marts 2022 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer mv.:

Østre Landsret, Vestre Landsret, Sø- og Handelsretten, Byretterne, Domstolsstyrelsen, Den Danske Dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen, Advokatrådet, Akademikerne, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Association of Danish Intellectual Property Attorneys, ATP, Autobranchen Danmark, BL – Danmark Almene Boliger, Business Danmark, Bygherreforeningen, Centralorganisationernes Fællesudvalg, DA, Danish Venture

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Capital and Private Equity Association, Danmarks Automobilforhandler Forening, Danmarks Fiskeriforening, Danmarks Nationalbank, Dansk Ejendoms-kredit, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Erhverv, Dansk Industri, Dansk Inkasso Branche-forening, Dansk Kredit Råd, Dansk Revisorforening, Dansk Told og Skatteforbund, Danske Advokater, Danske Inkasso-advokater, Danske Insolvensadvokater, Danske Rederier, Danske Regioner, Danske Speditører, Datatilsynet, Den Danske Aktuarforening, Det Faglige Hus, DI Byggeri, DJØF, Ejendom Danmark, FH, Finans Danmark, Finans og Leasing, Finansforbundet, Finansforeningen/CFA Society Denmark, Fi-nansiel Stabilitet A/S, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Forbrugerrådet Tænk, Forenede Danske Motorejere, Foreningen af Offentlige Anklagere, Forsikring og Pension, FRIE, FSR – Danske Revisorer, Færøernes Hjemmestyre (via Rigsombudsmanden på Færøerne), Garantifonden for indskydere og investorer, Gartneri-, Land- og Skovbrugets Arbejdsgivere, Grundejernes Landsorganisation, Grønlands Selvstyre (via Rigsombudsmanden i Grønland), HK Danmark, Institut for Menneskerettigheder, Inter-national Transport Danmark, Justitia, KL, Kommunale tjenestemænd og Overenskomstansatte, Kooperationen – Den Kooperative Arbejdsgiver- og Interesseorganisation i Danmark, Kristelig Arbejdsgiverforening, Kristelig Fagbevægelse, Kuratorforeningen, Københavns Retshjælp, Landsbrugsrådet, Landbrug og Fødevarer, Landsforeningen af Forsvarsadvokater, Lederne, Lejernes Landsorganisation, Lokale Pengeinstitutter, Lønmodtager-nes Garantifond, Politidirektørforeningen, Politiforbundet, Retspolitisk For-ening, Rigsadvokaten, Rigspolitiet, SMVdanmark, Aarhus Retshjælp og 3F Fagligt Fælles Forbund.

Justitsministeriet har modtaget høringssvar fra følgende vedrørende betæk-ning nr. 1578/2022:

Østre Landsret, Vestre Landsret, Advokatsamfundet, Danske Advokater, Dansk Arbejdsgiverforening, Dahl Advokatpartnerselskab, Dommerfuld-mægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, Centralorganisationernes Fællesud-valg, Finans Danmark, Forbrugerrådet Tænk, Forhandlingsfællesskabet, KL Landbrug & Fødevarer, Politiforbundet, Rigspolitiet, Sø- og Handelsretten

Justitsministeriet har modtaget høringssvar fra følgende vedrørende betæk-ning nr. 1579/2022:

Østre Landsret, Vestre Landsret, Sø- og Handelsretten, Danske Advokater, Centralorganisationernes Fællesudvalg, Rigspolitiet, Politiforbundet, For-handlingsfællesskabet, Dommerfuldmægtigforeningen, Kommunernes

Landsforening, Domstolsstyrelsen, Kuratorforeningen, Fagbevægelsens Hovedorganisation, FSR danske revisorer, Landbrug & Fødevarer, Finans Danmark, DAHL Advokatpartnerselskab, Finans og Leasing og Finanstilsynet.

Justitsministeriets bemærkninger til høringssvarene er angivet i kursiv

II. Høringssvarene vedrørende Konkursrådets betænkning nr. 1578/2022 om modernisering og revision af reglerne om gældssanering, herunder implementering af rekonstruktions- og insolvensdirektivet

1. Generelle bemærkninger

Østre Landsret, Vestre Landsret, Danske Advokater, Dansk Arbejdsgiverforening, Dommerfuldmægtigforeningen, Centralorganisationernes Fællesudvalg, Forbrugerrådet Tænk, KL, Politiforbundet og Rigspolitiet har ikke bemærkninger eller ønsker ikke at komme med bemærkninger til Konkursrådets betænkning.

Sø- og Handelsretten finder ikke anledning til at udtale sig om indholdet af Konkursrådets foreslåede lovændringer, men bemærker generelt, at retten er enig med Konkursrådet i fordelene ved et enstrengt regelsæt for gældssanering. Sø- og Handelsretten finder det desuden positivt, at der nu samtidig indføres udtrykkelig lovhjemmel til, at det indledende møde med ansøgere om gældssanering kan afholdes som et telefonisk retsmøde.

Domstolsstyrelsen tilslutter sig Sø- og Handelsrettens høringssvar.

Advokatsamfundet tilslutter sig generelt de af Konkursrådet foreslåede ændringer af reglerne om gældssanering og anfører, at Konkursrådet med de foreslåede ændringer efterkommer rekonstruktions- og insolvensdirektivets intention, og at reglerne vil forbedre håbløst gældssattes mulighed for at komme på fode igen efter et afbalanceret regelsæt.

Landbrug & Fødevarer finder, at der er tale om en gennemarbejdet betænkning med tilhørende lovudkast, som giver en modernisering af regelsættet samtidig med, at de grundlæggende regler er bevaret.

Finans Danmark finder generelt, at Konkursrådets betænkning indeholder konstruktive, balancerede og pragmatiske forslag til lovændringer på området.

Forhandlingsfællesskabet har ikke bemærkninger til høringen, men henviser til eventuelle høringssvar fra Fagbevægelsens Hovedorganisation og Akademikerne samt fra Forhandlingsfællesskabets medlemsorganisationer.

DAHL Advokatpartnerselskab hilser Konkursrådets forslag velkommen.

2. Betingelserne for at opnå en gældssanering, herunder uafklarede økonomiske forhold

Advokatrådet tiltræder i det hele Konkursrådets overvejelser vedrørende betingelserne for at kunne opnå gældssanering.

Landbrug & Fødevarer anmoder i lyset af Skatterådets bindende svar, som gengivet i SKM 2021.702.SR, om en stillingtagen til, om der anses at foreligge uafklarede økonomiske forhold, indtil den efterfølgende opgørelse af indkomsten for årene under konkursen foreligger, og om der i så fald vil være tale om uafklarede forhold, der udspringer af konkursen, som ikke udelukker gældssanering under konkurs.

Finans Danmark foreslår, at et afdragsfrit lån fremover skal begrunde en afvisning af gældssanering med henvisning til uafklarede forhold.

Justitsministeriet bemærker, at det fremgår af de specielle bemærkninger til den foreslåede bestemmelse i konkurslovens § 197 a, stk. 1, at bestemmelsen viderefører den gældende retstilstand, der følger af konkurslovens § 231 a, stk. 1, modsætningsvist, som ophæves som følge af sammenlægningen af reglerne om gældssanering i og uden for konkurs. Der er således ikke med lovforslaget tilsigtet en ændring af vurderingen af, hvornår der foreligger uafklarede forhold, samt hvornår disse forhold udspringer af konkursen eller ej. Der henvises i øvrigt til pkt. 3.2.3.1.1.2. og pkt. 3.2.3.1.4-3.2.3.1.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

For så vidt angår Finans Danmarks forslag om, at et afdragsfrit lån fremover skal begrunde afvisning af gældssanering med henvisning til uafklarede økonomiske forhold, er det Justitsministeriets vurdering, at det ligesom efter gældende ret vil bero på en konkret vurdering af det enkelte låneforhold, om skyldnerens (bolig)forhold må anses for at være uafklarede. Et

*afdragsfrit lån bør således, ligesom efter gældende ret, ikke i sig selv be-
grunde en afvisning af gældssanering.*

3. Fordringer omfattet af gældssaneringskendelsen

Landbrug & Fødevarer (L & F) bemærker, at der som følge af forslaget til konkurslovens § 199, stk. 2, vil være forskel på, hvilke fordringer der er omfattet af gældssaneringssagen afhængigt af, om gældssaneringssagen er indledt under en konkurs.

L & F anfører for det første som eksempel et tilfælde, hvor en landmand søger gældssanering året efter, at han har solgt sin ejendom i frivillig handel efter aftale med banken. Landmanden vil derfor ikke have forfaldne B-skatter, da han ikke længere er erhvervsdrivende. Restskatten for det pågældende år vil være begrænset, forudsat at landmanden har fået sig forskudsregistreret korrekt. L & F spørger til, om det er korrekt forstået, at det kan føre til en nægtelse af gældssanering, hvis landmanden i denne situation ikke har fået rettet sin forskudsopgørelse forud for ansøgningen om gældssanering.

L & F anfører for det andet som et eksempel et tilfælde, hvor en landmand søger om en gældssanering i forbindelse med en konkurs. L & F bemærker, at skæringsdagen da kan være et tidspunkt forud for afsigelsen af konkursdekretet, tidspunktet for indledningen af gældssaneringssagen eller et af skifteretten fastsat tidspunkt. L & F spørger til, om restskatter for året forud for skæringsdagen samt retsskatter for året, hvor skæringsdagen i gældssaneringskendelsen ligger, bliver omfattet af gældssaneringssagen.

Justitsministeriet bemærker indledningsvist, at der også efter gældende ret vil være forskel på, hvilke fordringer, der kan være omfattet af en gældssaneringskendelse alt efter, om gældssaneringssagen behandles efter de gældende regler i konkurslovens kapitel 25-28 om gældssanering uden for konkurs og rekonstruktionsbehandling, eller om gældssaneringssagen behandles efter reglerne i kapitel 29 om gældssanering i konkurs eller rekonstruktionsbehandling.

Justitsministeriet bemærker at for så vidt angår gældssanering udenfor konkurs, er det konkurslovens § 199, stk. 1, der regulerer, hvilke fordringer der er omfattet af gældssaneringen. Det følger af bestemmelsen i konkurslovens § 199, stk. 1, at gældssaneringskendelsen som udgangspunkt alene omfatter fordringer, der er stiftet inden gældssaneringssagens indledning, men at

skifteretten kan bestemme, at kendelsen skal omfatte fordringer, der er stiftet på et af skifteretten fastsat tidligere tidspunkt, hvis særlige forhold taler herfor. Konkurslovens § 199, stk. 1, foreslås ikke ændret ved nærværende lovforslag. For så vidt angår hvilke fordringer der vil være omfattet af det i L & F først nævnte eksempel, vil dette som hidtil skulle afgøres efter konkurslovens § 199, stk. 1. Som noget nyt foreslås at indsætte et nyt § 199, stk. 3, i konkursloven, hvorefter det skal være muligt at få saneret krav på B-skat, som er forfaldet inden det tidspunkt, der efter bl.a. efter konkurslovens § 199, stk. 1, er afgørende for, om øvrige fordringer er omfattet af kendelsen, ligesom kendelsen om gældssanering kan omfatte krav på restskat vedrørende det indkomstår, som udløber efter det nævnte tidspunkt. Dette indebærer, at krav på B-skat i et tilfælde uden for konkurs vil være omfattet af gældssaneringen, hvis kravet er forfaldet inden gældssanerings sagens indledning, medmindre der foreligger særlige forhold og skifteretten fastsætter et tidligere skæringstidspunkt. Krav på restskat for det indkomstår, hvor gældssaneringskendelsen indledes, vil også være omfattet af gældssanerings sagen. Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 3.2.7 og de specielle bemærkninger til den foreslåede bestemmelse i § 199, stk. 3, (lovforslagets § 1, nr. 42).

Justitsministeriet bemærker for så vidt angår L & F's andet eksempel, at den foreslåede bestemmelse i § 199, stk. 2, er en videreførelse af den gældende bestemmelse i konkurslovens § 233, stk. 1, 1. og 2. pkt., der foreslås ophævet som følge af sammenlægningen af reglerne om gældssanering i og uden for konkurstillfælde. Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 3.2.7.2 og 3.2.7.3. og de specielle bemærkninger til den foreslåede bestemmelse i § 199, stk. 2 (lovforslagets § 1, nr. 42).

4. Afdragsperiodens længde ved gældssanering for ikke erhvervsdrivende

Advokatsamfundet og Landbrug & Fødevarer tiltræder Konkursrådets forslag om at ændre afdragsperioden til tre år.

Finans Danmark forslår, at man fastholder en femårig afdragsperiode i relation til gældssanering vedrørende gæld, der ikke er erhvervsmæssig. Finans Danmark anfører i den forbindelse navnlig, at en femårig afdragsperiode er en overskuelig periode, som ikke vil være til hinder for, at gældssaneringen fører til en væsentlig forbedring af skyldneren økonomi, at ændringen af afdragsperioden til tre år ikke afspejler et passende hensyn til

fordringshaverne, samt at det forhold, at de almindelige forældelsesfrister ligeledes er blevet reduceret til tre år, ikke er et tungtvejende argument.

Sø- og Handelsretten anmoder om, at det præciseres, at afdragsperioden for studiegæld højst kan udgøre seks år, således at der ikke opstår misforståelser.

Justitsministeriet har forståelse for Finans Danmarks synspunkt. Justitsministeriet er imidlertid også enig med Konkursrådet i, at der bl.a. med henblik på at mindske forskellen på gældssanering vedrørende erhvervsmæssig og ikke-erhvervsmæssig gæld, som udgangspunkt bør gælde den samme afdragsperiode. Justitsministeriet bemærker, at hovedformålet med gældssaneringsinstituttet dels er at hindre de betydelige skadevirkninger for skyldneren og dennes familie, som håbløs forgældelse må antages at have, dels at betalingen af den realistiske del af gælden sættes i system, således at skyldneren motiveres til at afdrage på gælden, og fordringshaverne således ikke skal anvende midler til udsigtsløse inddrivelsesforsøg. Samfundshensynene bag reglerne om gældssanering består dels i almene resocialiseringshensyn, dels i interessen i så vidt muligt at undgå, at de sociale budgetter belastes med udgifter, som må tilskrives eksistensen af håbløse gældsbyrder og de dermed forbundne skadevirkninger for den enkelte og samfundet. Justitsministeriet finder på baggrund af de anførte hensyn samt på baggrund af Konkursrådets overvejelser vedrørende længden på afdragsperioden, at det er formålstjenligt, at afdragsperioden nedsættes til tre år for ikke-erhvervsdrivende skyldnere. Justitsministeriet bemærker afslutningsvis, at ikke-erhvervsdrivende skyldnere, der opnår gældssanering efter de danske regler, alene kan anses for at opnå gældssanering efter dansk ret, hvorfor de danske regler om gældssanering for ikke-erhvervsdrivende skyldnere alene skal fortolkes i henhold til dansk ret og ikke i lyset af direktivet. Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 3.2.1.3.2, pkt. 3.2.1.4 og pkt. 3.2.5.3.3-3.2.5.5.

Justitsministeriet har taget Sø- og Handelsrettens anmodning om præcisering til følge, hvorfor det nu klart fremgår af lovforslaget, at hvis en væsentlig del af skyldnerens gæld er studiegæld, og skyldneren ikke har gæld fra erhvervsvirksomhed, kan afdragsperioden forlænges, dog således at afdragsperioden højst kan udgøre seks år. Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 3.2.5.5 samt de specielle bemærkninger til den foreslåede § 216, stk. 4.

5. Pligten til at underrette skifteretterne og fordringshaverne om ændrede økonomiske forhold

Landbrug & Fødevarer (L & F) noterer sig, at lovforslagets § 228, stk. 4 viderefører den gældende bestemmelse i konkurslovens § 236 a, dog med den ændring at ”væsentlig forbedring af skyldnerens økonomi” ændres til et krav om, at skyldnerens skal kunne betale mindst 1.000 kr. yderligere om måneden.

L & F spørger i den sammenhæng til, om den hidtidige praksis for, hvilke budgetforbedringer der kan medføre en væsentlig forbedring af skyldnerens økonomi, kan overføres til de nye regler, således at f.eks. arv, lotterigevinster og formueændringer ikke medfører en pligt til at underrette skifteretten.

L & F spørger endvidere til, om der ved fastsættelsen af en fast beløbsramme på 1.000 kr. tages højde for inflation, samt om der ved skyldnerens beregning af budgetforbedringerne skal tages højde for stigende udgifter, således at der skal opstilles et helt nyt budget, som viser, at betalingsevnen øges med 1.000 kr.

Endelig ønsker L & F bekræftet, at den foreslåede bestemmelse i konkurslovens § 228, stk. 4, alene finder anvendelse, hvor det fremgår af kendelsen om gældssanering, at denne er afsagt, selvom der er uafklarede økonomiske forhold.

Justitsministeriet kan indledningsvis bekræfte, at den foreslåede bestemmelse i § 228, stk. 4, som det følger af henvisningen til § 228, stk. 3, alene finder anvendelse, hvis skyldneren havde uafklarede økonomiske forhold på det tidspunkt, hvor der blev afsagt kendelse om gældssanering.

For så vidt angår spørgsmålet om, hvilke budgetforbedringer der medfører en pligt for skyldneren til at underrette skifteretten, tilsigtes der ikke en ændring af den gældende retstilstand. Det er således forsat en betingelse for at genoptage efter den foreslåede § 228, stk. 3, og dermed for underretningspligten, jf. den foreslåede § 228, stk. 4, at den væsentlige budgetforbedring, som sætter skyldneren i stand til at betale 1.000 kr. mere om måneden, skal udspringe af skyldnerens arbejde enten som lønmodtager eller selvstændig erhvervsdrivende. Ligestillet med ændringer i skyldnerens arbejds- og indtægtsforhold er væsentlige budgetforbedringer, som skyldes stigning i ægtefællens eller samleverens arbejdsindkomst. Tilfældighedsprægede budgetforbedringer f.eks. i form af arv, lotterigevinster eller lign. vil ikke give

anledning til genoptagelse og vil følgelig ikke aktivere underretningspligten. Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 3.2.5.1 og de specielle bemærkninger til den foreslåede bestemmelse i konkurslovens § 228, stk. 3-4 (lovforslagets § 1, nr. 61).

6. Forholdet mellem kurator og medhjælper

DAHL Advokatpartnerselskab (DAHL) finder det problematisk, at en person, der er eller tidligere har været udpeget som kurator i skyldnerens konkursbo, ikke kan udpeges til medhjælper, herunder i de tilfælde, hvor kurator opfylder samme kvalifikationskrav, som der kan stilles til og forventes af skifterettens stab af faste medhjælpere. DAHL anfører, at dette særligt vil være tilfældet som følge af Konkursrådets forslag om, at det skal være muligt at indlede en gældssanerings sag på et tidligere tidspunkt end efter gældende ret og den foreslåede mulighed for at kunne afslutte gældssanerings sagen, før konkursboet er afsluttet.

Som det fremgår af lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 3.3.6.2.3, er det Konkursrådets vurdering, at en person, der er eller tidligere har været udpeget som kurator i skyldnerens konkursbo, ikke bør kunne antages som medhjælper, idet hvervene som henholdsvis kurator og medhjælper ikke vurderes at være forenelige. Antagelse af en medhjælper sker med det hovedformål at bistå skifteretten, og skifterettens medhjælper er skifterettens repræsentant. Kurator har derimod til opgave at varetage fordringshavernes interesser. Justitsministeriet er, som det fremgår af pkt. 3.3.6.3, enig i Konkursrådets vurdering heraf. Der henvises endvidere til bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse i konkurslovens § 219, stk. 1, 2. pkt.

7. Ikrafttrædelsesbestemmelsen

Sø- og Handelsretten vurderer, at da de nye lovregler indeholder en række forbedringer for ansøgere om gældssanering, må det forventes, at der vil blive tilbagekaldt og indgivet nye ansøgninger efter lovens ikrafttræden. Da dette vil medføre en øget arbejdsbyrde for skifteretten samt øgede udgifter for statskassen til annoncering i Statstidende og betaling til gældssaneringssmedhjælperne, bør det overvejes at ændre ikrafttrædelsesbestemmelsen, så loven finder anvendelse på sager, hvor kendelse om gældssanering afsiges efter lovens ikrafttræden.

Domstolsstyrelsen er bekendt med Sø- og Handelsrettens høringssvar, og med at der kan forventes et ekstra antal sager ved skifteretterne i en

overgangsfase. Domstolsstyrelsen vil derfor følge sagsudviklingen nøje og vende tilbage til sagen, hvis nødvendigt.

Justitsministeriet har på baggrund af de af Sø- og Handelsrettens anførte synspunkter revideret lovforslagets ikrafttrædelsesbestemmelse. Det fremgår således af lovforslagets § 2, stk. 3, at udgangspunktet forsat er, at loven ikke finder anvendelse på begæringer om gældssanering, der er indgivet før lovens ikrafttrædelse. For sådanne begæringer finder de hidtil gældende regler om gældssanering anvendelse, jf. dog lovforslagets § 2, stk. 4. Af lovforslagets § 2, stk. 4, fremgår, at skifteretten på skyldnerens begæring kan bestemme, at loven skal finde anvendelse på begæringer om gældssanering, der er indgivet før lovens ikrafttrædelse, i det omfang det skønnes at være til skyldnerens fordel. Skifteretten bliver således sat i stand til at gøre undtagelse i forhold til lovforslagets § 2, stk. 3. Der henvises til de specielle bemærkninger til lovforslagets § 2. Det bemærkes dog, at hvor kendelse om gældssanering er afsagt efter de hidtil gældende regler, skal spørgsmål om genoptagelse eller ophævelse af kendelsen behandles efter de hidtil gældende regler, jf. lovforslagets § 2, stk. 5. Der henvises til de specielle bemærkninger til lovforslagets § 2.

III. Høringssvarene vedrørende Konkursrådets betænkning nr. 1579/2022 om revision af reglerne om gældssanering, herunder implementering af rekonstruktions- og insolvensdirektivet

1. Generelle bemærkninger

Østre Landsret, Vestre Landsret, Dommerfuldmægtigforeningen, Rigspolitiet, Politiforbundet, Dansk Arbejdsgiverforening, Centralorganisationernes Fællesudvalg, Forhandlingsselskabet og Kommunernes Landsforening har ikke bemærkninger eller ønsker ikke at komme med bemærkninger til Konkursrådets betænkning.

Sø- og Handelsretten finder ikke anledning til at udtale sig om indholdet af de foreslåede ændringer, men bemærker for så vidt angår de ressourcemæssige konsekvenser af lovændringerne, at reglerne i rekonstruktions- og insolvensdirektivet, særligt afstemningsreglerne, er ganske komplekse. Som følge af, at Konkursrådet estimerer, at det samlede antal rekonstruktioner, inklusive forebyggende rekonstruktioner, vil udgøre ca. 500 sager årligt, har Sø- og Handelsretten vurderet, at Sø- og Handelsretten fremover vil modtage ca. 165 nye sager, hvilket vil medføre et øget tidsforbrug, ligesom

reglernes kompleksitet vil betyde, at en større del af sagerne skal behandles af erfarne retsassessorer og dommerfuldmægtige.

FSR Danske Revisorer finder generelt, at betænkningen er velskrevet og bygger på et grundigt forarbejde. Dog bemærker FSR, at selvom det kan tilsluttes, at en kurator, rekonstruktør, tillidsmand eller medhjælper skal vælges baseret på personens kvalifikationer, herunder uddannelse, mener FSR ikke, at en bestemt uddannelse i sig selv skal være afgørende for udvælgelsen. FSR foreslår, at der kan udarbejdes en form for brancheneutral autorisationsordning, som kan give skifteretten et godt udgangspunkt, når der skal vælges en kvalificeret person, samtidig med at der skabes mere branchelighed og større konkurrencedygtighed.

Finans Danmark støtter formålet med at sikre bedre muligheder for påbegyndelse af ny virksomhed efter konkurs, men finder samtidig, at Danmark som udgangspunkt har et velfungerende insolvensretligt system.

Danske Advokater er overvejende enig i Konkursrådets overvejelser med enkelte forslag til ændringer.

2. Anvendelsesområdet

Finanstilsynet bemærker, at rekonstruktions- og insolvensdirektivets artikel 1, stk. 2, undtager en række finansielle virksomheder fra direktivets anvendelsesområde, men at disse finansielle virksomheder ikke er inkluderet i Konkursrådets overvejelser, fordi finansielle enheder ikke er undtaget fra konkurslovens regler, men at virksomhedernes forhold i stedet reguleres i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder. Finanstilsynet bemærker hertil, at det bør tydeliggøres i lovforslaget, at de foreslåede regler om forebyggende rekonstruktion ikke finder anvendelse på de finansielle virksomheder nævnt i artikel 1, stk. 2.

Justitsministeriet er enig med Finanstilsynet i, at finansielle virksomheder ikke reguleres i konkursloven, men af lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder. Justitsministeriet bemærker, at Konkursrådet i betænkning nr. 1579/2022 i kapitel 7, pkt. 2., alene har vurderet, hvilke skyldnere, der bør omfattes af den forebyggende rekonstruktion og lægger derfor som Finanstilsynet til grund, at Konkursrådet har undladt at nævne finansielle virksomheder, da de er reguleret i særlovgivningen. Justitsministeriet kan dog tilslutte sig Finanstilsynets bemærkninger og har på den baggrund præciseret i lovforslaget, at de finansielle virksomheder i

rekonstruktions- og insolvensdirektivets artikel 1, stk. 2, ikke er omfattet af reglerne om forebyggende rekonstruktions anvendelsesområde, jf. lovforslagets pkt. 3.1.1.4.

Danske Advokater er enig i, at det alene kan være skyldner, der skal kunne anmode om forebyggende rekonstruktion, og at fordringshavere må henvises til at indgive begæring om rekonstruktion eller konkurs, såfremt de vil undgå en forebyggende rekonstruktion. Danske Advokater er endvidere enig i, at fysiske personer ikke skal kunne anmode om forebyggende rekonstruktion. Dog bemærker Danske Advokater, at der kan være udfordringer i, at kapitalselskaber under tvangsopløsning, der ikke har nogen formel ledelse, som kan lede en virksomhed under en (forebyggende) rekonstruktion, kan ”reparere” tvangsopløsningen med en selskabsretlig genoptagelse. Danske Advokater foreslår derfor, at § 9 a, stk. 2, ændres, således at det ikke er tvangsopløsningen i sig selv, men derimod tvangsopløsningen, når der ikke længere er selskabsretlig mulighed for genoptagelse, der udelukker forebyggende rekonstruktion eller rekonstruktion.

Som det fremgår af lovforslagets pkt. 3.1.1.3. finder Konkursrådet, at skyldnere, hvorom Erhvervsstyrelsen har truffet beslutning om tvangsopløsning, ikke bør kunne anvende reglerne om forebyggende rekonstruktion, navnlig på grund af formålet med ordningen om forebyggende rekonstruktion. Såfremt skifteretten modtager en begæring om forebyggende rekonstruktion samtidig med eller senere end en tvangsopløsningsbegæring, udsætter skifteretten behandlingen af den forebyggende rekonstruktion på behandlingen af tvangsopløsningssagen. Det samme er tilfældet, hvis den forebyggende rekonstruktionsbehandling allerede er indledt. En virksomhed vil fortsat have de samme muligheder for genoptagelse efter selskabsloven, som gælder i dag, og såfremt tvangsopløsningssagen bliver tilbagekaldt som følge af en genoptagelse, kan behandlingen af den forebyggende rekonstruktion fortsætte. Justitsministeriet finder på den baggrund ikke anledning til at ændre den foreslåede § 9 a, stk. 2.

3. Fristdag

Kuratorforeningen finder, at hovedparten af betænkningen ikke giver anledning til bemærkninger. Kuratorforeningen bemærker dog, at lovudkastet ikke ser ud til at have taget højde for, hvordan der kan ske fastholdelse af fristdagen, hvis den forebyggende rekonstruktionsbehandling af et aktie- eller anpartsselskab ophører som følge af, at Erhvervsstyrelsen træffer beslutning om tvangsopløsning. Fristdagen fastholdes, hvis der inden for tre uger

efter ophøret af en forebyggende rekonstruktion indgives en konkursbegæring m.v. Kuratorforeningen anfører hertil, at tvangsopløsning ikke i sig selv er et forhold, der kan fastholde en etableret fristdag. Dette er uhensigtsmæssigt set i lyset af, at der fra Erhvervsstyrelsens anmodning om tvangsopløsning til skifterettens udpegning af likvidator, i praksis forløber væsentligt mere end tre uger, samt at det i mange tilfælde ikke vil være tilstrækkeligt at annoncere i Statstidende, fordi der ikke nødvendigvis kan indgives en konkursbegæring i tide. Endvidere anfører Kuratorforeningen, at der ikke ses at være taget højde for tilfælde, hvor en anmodning om tvangsopløsning ikke skyldes, at selskabets situation er håbløs, men f.eks. sygdom eller dødsfald hos revisor eller i ledelsen, hvorefter der ikke har været mulighed for at indlevere årsrapport eller lignende i tide.

Justitsministeriet bemærker, at det afgørende for, om en forebyggende rekonstruktion kan etablere fristdag, er hvorvidt der under behandlingen har været truffet bestemmelse om fyldestgørelsesforbud efter den foreslåede § 9 b, jf. henvisningen hertil i den foreslåede § 1, stk. 1, nr. 4, eller § 1, stk. 5. Hvis anmodning om tvangsopløsning således er sendt til skifteretten samtidig med eller tidligere end en begæring om forebyggende rekonstruktion, skal behandlingen af den forebyggende rekonstruktion afvente behandlingen af tvangsopløsningssagen, og der vil således ikke være mulighed for at anmode om fyldestgørelsesforbud, hvis skyldneren bliver tvangsopløst. Herefter finder de gældende regler om fristdag anvendelse.

Hvis skifteretten på tidspunktet for modtagelsen af en tvangsopløsningsbegæring er i gang med at behandle en forebyggende rekonstruktion, sættes denne i bero på behandlingen af tvangsopløsningssagen, indtil det er afklaret, om opløsningsbegæringen afværges af skyldneren, jf. lovforslagets pkt. 3.1.1.3. Afværger skyldneren ikke begæringen, bringer skifteretten den forebyggende rekonstruktionsbehandling til ophør, jf. den foreslåede § 9 h, stk. 1, nr. 5. Herefter finder den foreslåede § 9 i anvendelse, hvorefter skifteretten skal bekendtgøre ophøret af den forebyggende rekonstruktion i Statstidende, jf. stk. 1, og rekonstruktøren skal sende en meddelelse om ophøret til samtlige kendte fordringshavere og andre, der blev berørt af den forebyggende rekonstruktionsbehandling, jf. stk. 2. Eftersom fordringshaverne altid vil blive orienteret om et fyldestgørelsesforbud, og da reglerne i § 9 i, stk. 1 og 2, alene finder anvendelse, hvis der er truffet bestemmelse om fyldestgørelsesforbud, jf. stk. 3, 1. pkt., finder Justitsministeriet, at den foreslåede § 1, stk. 5 udgør passende varsel til at etablere fristdag i tilfælde af tvangsopløsning. For så vidt angår det af Kuratorforeningen anførte om, at der ikke er taget højde for tilfælde, hvor en tvangsopløsningsanmodning

ikke skyldes en håbløs situation, bemærker Justitsministeriet, at skyldneren fortsat har mulighed for at afværge en tvangsopløsning efter selskabslovens regler.

3. Fyldestgørelsesforbuddet i forhold til lønmodtagertilgodehavender

Fagbevægelsens Hovedorganisation (FH) anfører, at en afskæring af lønmodtagerens mulighed for at inddrive et krav ved forfaldstid vil være særlig kritisk for lønmodtagere, der som regel har lønindtægten som det primære forsørgelsesgrundlag. FH anfører videre, at den ordning, som Konkursrådet foreslår, strider mod direktivets artikel 6, stk. 5, hvorefter arbejdstagernes tilgodehavender kun kan omfattes af et fyldestgørelsesforbud, hvis og i det omfang det sikres, at betalingen af lønmodtagerens tilgodehavender er garanteret på et tilsvarende beskyttelsesniveau. FH foreslår derfor, at lønmodtagerkrav enten bør undtages fra fyldestgørelsesforbuddet, eller at indledningen af forebyggende rekonstruktion medfører fuld betaling fra Lønmodtagernes garantifond (LG) af lønmodtagerkrav uden de nugældende begrænsninger i LG-lovgivningen.

Justitsministeriet noterer sig, at det er uhensigtsmæssigt, hvis lønmodtagerne for at sikre deres krav er nødsaget til at tvinge arbejdsgiveren over i en almindelig rekonstruktion eller konkurs. Hensynet til lønmodtagerne og hensynet til at sikre den effektive anvendelse af reglerne om forebyggende rekonstruktion taler således efter Justitsministeriets opfattelse med vægt for at undtage lønmodtagernes krav fra fyldestgørelsesforbuddet, hvilket også er udgangspunktet efter rekonstruktions- og insolvensdirektivet. Justitsministeriet har derfor fundet grundlag for at ændre lovforslaget, således af lønmodtagernes krav ikke omfattes af et fyldestgørelsesforbud nedlagt i forbindelse med en forebyggende rekonstruktion. Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 3.1.2.4 og pkt. 3.1.5.4 samt de specielle bemærkninger til § 9 d, stk. 2, 2. pkt.

4. Stemmeregler

Finans Danmark vurderer, at der er tale om en grundlæggende og meget problematisk ændring af de eksisterende regler om afstemning, at inddelingen i afstemningsklasser gør reglerne meget mere komplekse, og at regelændringen vil kunne stille særligt de største fordringshavere markant dårligere end i dag. Finans Danmark opfordrer på den baggrund til, at det overvejes, om inddelingen i afstemningsklasser skal gælde de ”almindelige”

rekonstruktioner, og at man endvidere bør afsøge muligheden for i højere grad at sikre kreditorernes interesser, og at inddelingskriterierne i højere grad tydeliggøres for at sikre en transparent proces.

Finans Danmark foreslår i forlængelse heraf følgende: *at* det overvejes, om den foreslåede § 13 d, stk. 6, kan ændres til i højere grad at give de største kreditorer et vist værn imod, at afstemningsklasser, der ikke repræsenterer en beløbsmæssig majoritet, ikke kan vedtage et rekonstruktionsforslag på trods af majoritetens afvisning af forslaget; *at* det fastsættes i konkursloven, at kreditorerne skal høres, inden der træffes beslutning om inddeling i afstemningsklasser; *at* det fastsættes i konkursloven, at kreditorerne skal have adgang til at fremsætte eget forslag til inddeling i afstemningsklasser; *at* der fastsættes retningslinjer for, hvordan inddelingen skal foregå, herunder hvilke hensyn der skal tilgodeses; *at* skifteretten kan tilsidesætte skyldnernes forslag til afstemningsklasser, hvis den foreslåede afstemningsinddeling på urimelig måde vil skade kreditorernes rettigheder; *at* der indføres kære adgang for beslutningen om inddeling i afstemningsklasser.

For så vidt angår kære adgang bemærker Finans Danmark, at de vidtrækkende konsekvenser, som afstemning i klasser kan have for majoritetskreditorer, tilsiger, at der bør være adgang til at kære beslutningen, og at hensynet til majoritetskreditorerne bør veje tungere end hensynet til at undgå en u hensigtsmæssig forsinkelse af den forebyggende rekonstruktionsbehandling.

Justitsministeriet har forståelse for Finans Danmarks synspunkt vedrørende de foreslåede afstemningsregler. Justitsministeriet finder imidlertid, at hensynet til at undgå såkaldt "forum-shopping" samt hensynet til, at det rent administrativt er mest hensigtsmæssigt, at der gælder ensartede stemmeregler på tværs af procedurerne, bør vægtes højt, jf. lovforslagets pkt. 3.1.8.4. Justitsministeriet har endvidere lagt vægt på, at det med reglerne om klasseinddeling vil blive sværere for enkeltkreditorer at forhindre vedtagelsen af et rekonstruktionsforslag, der er vedtaget af en majoritet af klasseinddelingerne, og at der således sikres en effektiv anvendelse af reglerne om forebyggende rekonstruktion.

Justitsministeriet er endvidere enige i Konkursrådets overvejelser for så vidt angår kære begrænsning, som allerede gælder for en række andre afgørelser i forhold til afstemningen, jf. konkurslovens § 249. Der henvises i øvrigt til lovforslagets pkt. 3.1.8.

5. Ny selskabskapital

Kuratorforeningen bemærker, at det ikke fremgår, om der er mulighed for en delvis nedskrivning af selskabskapitalen, eller om selskabskapitalen alene kan nedskrives til nul. Kuratorforeningen bemærker endvidere, at det heller ikke fremgår, hvad der skal ske, hvis nyttegnet selskabskapital ikke indbetales, eller kun indbetales delvist. Det fremgår ydermere ikke, om nedsættelsen af selskabskapital og tegning af ny kapital skal betragtes som særskilte forhold, der kan registreres særskilt. Kuratorforeningen foreslår i relation hertil, at der stilles krav til, at den nye selskabskapital indbetales til rekonstruktøren før vedtagelsen og stadfæstelsen af en tvangsakkord, dog således, at den indbetalte kapital kan tilbagebetales, eller at det reguleres, hvad konsekvensen af manglende betaling bør være. Endvidere bør det reguleres, hvordan indbetalte midler stilles, hvis rekonstruktionen ophæves.

Finans Danmark bemærker for så vidt angår den foreslåede § 10 a, stk. 8, 3. pkt., om at indbetaling af ny selskabskapital skal ske kontant, at der i praksis er god grund til, at kreditorerne får mulighed for tillige at foretage gældskonvertering. Finans Danmark foreslår derfor, at en sådan mulighed indføres.

Danske Advokater er enige med Konkursrådet i og ser positivt på, at rekonstruktionsmulighederne nu udstrækkes til også at omfatte at muligheden for nedskrivning/opskrivning af selskabskapitalen i kapitalselskaber, når der er udsigt til, at selskabskapitalen er tabt. Danske Advokater bemærker, at dette sikrer, at der ikke er eksisterende ejerede, der blokerer for nye løsninger, der kunne være skabt alene ved andre eller nye kapitalejeres tegning af ny selskabskapital. Danske Advokater finder dog ikke, at der er grund til at udelukke apportindskud, da rekonstruktion også kan opnås ved at have de rette immaterielle rettigheder, den rette maskinpark eller det rette varelager og ikke kun kontanter.

Justitsministeriet bemærker, at som det fremgår af den foreslåedes bestemmelse i § 10 a, stk. 8, kan det bestemmes i tvangsakkorden, at selskabskapitalen kan nedsætte til 0 kr. og samtidig forhøjes med en selskabskapital, der skal opfylde kravene i selskabslovens. Som det fremgår af den foreslåede § 14, stk. 5, skal selskabskapitalen indbetales senest to uger efter tvangsakkordens stadfæstelse, og rekonstruktøren skal uden unødigt ophold efter indbetaling registrere den nye selskabskapital og nedsættelsen af den hidtidige selskabskapital i Erhvervsstyrelsen. Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 3.1.6.3.4 og de specielle bemærkninger til § 1, nr. 5.

Bestemmelsen skal sikre implementering af rekonstruktions- og insolvensdirektivets artikel 12(2), hvoraf det fremgår, at medlemsstaterne skal sikre, at kapitalejere ikke har mulighed for urimeligt at forhindre eller skabe hindringer for gennemførelsen af en rekonstruktionsbehandling. Hvis en rekonstruktion f.eks. går ud på, at der skal tilføjes ny selskabskapital, kan de eksisterende kapitalejere blokere herfor, idet en kapitaludvidelse skal vedtages på generalforsamlingen. De eksisterende kapitalejere kan samtidig blokere for, at deres selskabskapital nedskrives til 0 kr., uanset om dette konkret er urimeligt, fordi deres kapitalandele må anses for værdiløse som følge af skyldnerens insolvens. Kapitalejerne vil således kunne hindre gennemførelsen af en rekonstruktion bestående i en tvangsakkord kombineret med kapitaltilførsel. Den foreslåede bestemmelse vil adressere dette problem.

Hvad angår gældskonvertering og apportindskud bemærkes, at formålet med indbetalingen af ny selskabskapital ved en rekonstruktion, der indeholder bestemmelse om tvangsakkord, er at redde den eksisterende virksomhed. Det er vurderet, at dette vil have størst effekt, hvis det kræves, at ny selskabskapital skal indbetales kontant og ikke i form af gældskonvertering og apportindskud, idet der herved sikres ny kapital til virksomheden. Særligt hvad angår gældskonvertering bemærkes det, at man i praksis vil kunne anvende den nye regel om ny selskabskapital på en måde, der i al væsentlighed svarer til gældskonvertering. Det kan således bestemmes i tvangsakkorden, at en bestemt gruppe fordringshaveres krav nedskrives til 0 kr., og at disse fordringshavere til gengæld tegner den nye selskabskapital, der kan fastsættes til selskabslovens minimum. Der henvises endvidere til de almindelige bemærkninger pkt. 3.1.6.3.4 og de specielle bemærkninger til den foreslåede bestemmelse i § 10 a, stk. 8.

6. Andelsselskaber og andelsforeninger

Kuratorforeningen bemærker, at der afhængig af det enkelte andelsselskab eller den enkelte andelsforening kan tænkes, at de enkelte medlemmers indestående henholdsvis deres samlede mellemværende opgøres periodevis, således at der ikke midt i en periode kan foretages en korrekt opgørelse af mellemværendet. Set i lyset heraf bør det afvejes, om der foreligger modgående hensyn, der bevirker, at skyldneren ikke kan kræve hele indeståendet i et andelsselskab eller en andelsforening udbetalt med 3 måneders varsel.

Justitsministeriet bemærker, at der ikke med forslaget til ændringen af § 12 t, stk. 1 og § 61, stk. 1, lægges op til at foretages en ændring af § 12 t, stk. 2, eller § 61, stk. 3, om erstatning for tab, der følger af en opsigelse efter

stk. 1 i de nævnte bestemmelser. Skulle der opstå en situation, hvor der ikke kan foretages en korrekt opgørelse af et mellemværende, som resulterer i et tab, vil det således være muligt at kræve erstatning for opsigelsen, når særlige grunde taler derfor. For en nærmere gennemgang henvises til lovforslagets pkt. 3.1.10.

Landbrug og Fødevarer (L & F) er enige i, at det er hensigtsmæssigt, at skattekrav, der opstår som led i udbetaling af indestående på en andelshaverkonto, omfattes af den konkrete rekonstruktionsmodel, men bemærker, at forslaget om, at en skyldner i forbindelse med insolvens kan kræve sit indestående udbetalt inden for tre måneder, er økonomisk bebyrdende for andelsselskaberne samt et voldsomt indgreb i andelsrettens lighedsprincip. L & F peger på, at skyldneren og dennes evt. panthavere, vil få en uberettiget berigelse på bekostning af øvrige andelshavere, da udlodning af indestændet under normale omstændigheder i mange tilfælde vil ske over en 5-10 årig periode, og at der hertil skal regnes en diskonteringsfaktor eller evt. dekort. L & F foreslår derfor, at man i stedet for straksudlodning ændrer princippet om retserhvervelse for konkursramte andelshavere, så beskatningen indtræder det år, hvor skyldneren indleder rekonstruktionsbehandling, men hvor udbetalingen sker over 5-10 årig periode.

DAHL Advokatpartnerselskab (DAHL) anfører, at fordringer, der alene kan kræves udbetalt over en 3-10 årig periode, ikke har en reel værdi svarende til kurs 100, og at der i en sådan situation bør opereres med en tilbageiskonteringsmodel på baggrund af en rimelig og realistisk rentesats.

Justitsministeriet har forståelse for L & F's og Dahls synspunkter. Justitsministeriet er imidlertid enig med Konkursrådet i, at det er urimeligt, at en skyldner ikke kan få akkorderet krav på skat af fremtidige udlodninger fra et andelsselskab, særligt når disse er pantsat inden rekonstruktionsbehandlingens indledning, jf. lovforslagets pkt. 3.1.7.2.3. Justitsministeriet bemærker endvidere, at formålet med den foreslåede ændring er at sikre, at den enkelte andelshaver får mulighed for at akkordere den latente skattebyrde, således at skyldnerens fremtidige solvens sikres bedst muligt. En løbende udbetaling fra andelshaverkontoen vil medføre en økonomisk byrde, der er i modstrid med formålet med rekonstruktionsbehandling, og kan endvidere betyde, at den erhvervsdrivende afskæres fra at opnå en gældssaneering, da skyldneren ikke vil have udsigt til at opnå en varig forbedring af sine økonomiske forhold. Det er Justitsministeriets vurdering, at hensynet til skyldneren og dennes mulighed for at komme på fode igen, må veje tungere end den potentielle byrde, som et andelsselskab eller andelsforening

kan blive pålagt i forbindelse med udbetalingen, jf. lovforslagets pkt. 3.1.7.3.

Danske Advokater ser positivt på forslaget om udbetaling af indestående på andelshaverkonti, men undres over, at forslaget er begrænset til deltagelse i en bestemt juridisk konstruktion, og foreslår, at forslaget udvides til andre brancher.

Det følger af lovforslagets pkt. 3.1.7.2.3., at Konkursrådet har overvejet, om reglen alene skal gælde for andelsselskaber og andelsforeninger (bortset fra andelsboligforeninger), eller om reglen også skal omfatte f.eks. interessentskaber. Konkursrådet anfører, at et interessentskab på den ene side kan sammenlignes med et andelsselskab, men at reglen på den anden side ikke bør have utilsigtede vidtgående konsekvenser, hvorfor reglen udelukkende skal gælde for andelsselskaber og andelsforeninger.

Justitsministeriet er enig i Konkursrådets overvejelser, og finder på den baggrund ikke anledning til at ændre bestemmelsen.

7. Tidlig varsling

Kuratorforeningen tiltræder, at "Early Warning"-programmet gøres permanent. Det foreslås dog, at de til programmet tilknyttede aktører i overensstemmelse med de bagvedliggende hensyn til den foreslåede § 238 a i konkursloven, har relevante kvalifikationer til at varetage opgaven.

Fagbevægelsens Hovedorganisation (FH) finder, at Konkursrådet ikke har angivet en fremgangsmåde for implementering af direktivets artikel 3, stk. 3, der indebærer en pligt til at sørge for, at arbejdstagerrepræsentanter har adgang til relevante og ajourførte oplysninger om bl.a. de tilgængelige tidlige varslingsmekanismer.

Justitsministeriet har noteret sig Kuratorforeningens og FH's bemærkninger. Hvad angår den nærmere implementering af direktivets artikel 3, stk. 3, fremgår det af betænkning nr. 1579/2022 om revision af reglerne om rekonstruktion, herunder implementering af rekonstruktions- og insolvensdirektivet, side 172, at Konkursrådet ikke har fundet anledning til at fremsætte forslag til ændringer i konkursloven, der regulerer tilgængeligheden af de i direktivets artikel 3, stk. 3, nævnte informationer. Justitsministeriet er enig med Konkursrådet heri.

8. Sandsynlighed for insolvens

Finans Danmark bemærker, at dels adgangen til fyldestgørelsesforbud under forebyggende rekonstruktion, dels at kreditorerne alene kan begære en skyldner konkurs ved insolvens, kan have væsentlig betydning for kreditorernes stilling. På baggrund heraf ønsker Finans Danmark klarere regler for, hvad der ligger i ”som følge af økonomiske vanskeligheder har sandsynlighed for at blive insolvent”, herunder hvilket tidsmæssigt sigte og hvilken grad af sandsynlighed, der skal være tale om.

Som det fremgår af lovforslagets pkt. 3.1.2.3.1.1 fastsætter rekonstruktions- og insolvensdirektivet ikke nærmere krav til, hvordan begrebet »sandsynlighed for insolvens« skal defineres i national ret. Konkursrådet finder bl.a., at »økonomiske vanskeligheder« skal fortolkes bredt og at tærsklen for, hvornår en skyldner har sandsynlighed for insolvens, ikke bør sættes for højt, idet hensynene bag reglerne om forebyggende rekonstruktion tilsiger, at skyldnere opfordres til at reagere på økonomiske krisetegn på et tidligere stadie. Konkursrådet har opstillet en række faktorer, som kan spille ind i vurderingen, såfremt skyldnerens egen erkendelse konkret ikke vurderes tilstrækkelig til at statuere sandsynlighed for insolvens, jf. opstillingen i pkt. 3.1.2.3.1.1. Konkursrådet finder endvidere, at de omstændigheder, der kan give anledning til tidlig varsling, som udgangspunkt vil indebære sandsynlighed for, at en skyldner bliver insolvent, jf. nærmere herom lovforslagets pkt. 3.1.3.

9. Offentlighed om forebyggende rekonstruktion

Finans Danmark bemærker, at der ikke er indført en automatisk offentlighed om selve indledningen af en forebyggende rekonstruktion, hvilket medfører, at en forebyggende rekonstruktion i princippet kan gennemføres frem til fremsættelsen af et rekonstruktionsforslag, uden at kreditorerne er vidende herom og i den forbindelse har mulighed for at sikre sig mod bl.a. tab. Finans Danmark foreslår derfor, at man genovervejer, om der ikke bør være offentlighed omkring indledningen af en forebyggende rekonstruktion.

Det fremgår af lovforslagets pkt. 3.1.2.3.1 samt de specielle bemærkninger til § 9 b, at en skyldner bør have adgang til den forebyggende rekonstruktionsbehandling, uden at skulle orientere fordringshaverne herom. Dette bundes i hensynet til, at skyldneren får adgang til den forebyggende rekonstruktionsprocedure, f.eks. med det formål at opnå en ramme for forhandling med fordringshaverne. For at veje op for, at fordringshaverne ikke orienteres

ved indledningen af den forebyggende rekonstruktion, opstilles der samtidig visse rammer for, hvor længe en skyldner kan forblive i en forebyggende rekonstruktionsproces. Justitsministeriet finder samlet, at der er en afbalanceret hensynsafvejning mellem skyldnerens mulighed for at forbedre sine økonomiske vanskeligheder og fordringshavernes mulighed for at sikre sig mod tab.

10. Rekonstruktionsforslag

Finans Danmark støtter som udgangspunkt, at der ikke skal være begrænsninger i, hvad der kan foreslås af tiltag i forbindelse med en rekonstruktion, jf. den foreslåede § 10, nr. 3, men bemærker i relation hertil, at lovbemærkningerne bør tydeliggøre, hvad ”andre tiltag” kan gå ud på, særligt set i lyset af de foreslåede afstemningsregler.

Som det fremgår af lovforslagets pkt. 3.1.6.3.2, finder Konkursrådet, at der ikke bør gælde begrænsninger i skyldnerens muligheder for at foreslå løsninger på sine økonomiske problemer, så længe forslaget tjener til at løse problemerne. Hensynet til fordringshaverne bør i stedet komme til udtryk via stemmereglerne. Justitsministeriet er enig med Konkursrådet i, at der ikke bør være begrænsninger i skyldnerens muligheder for at foreslå løsninger, og at det således vil være i strid med formålet med ændringen at angive nærmere, hvad »andre tiltag« indebærer. Der bør i stedet ses på, om forslaget tjener til at løse problemet. Justitsministeriet finder på baggrund heraf ikke anledning til at præcisere lovforslaget.

11. Rekonstruktionsbehandlings udstrækning

DAHL Advokatpartnerselskab (DAHL) anfører, at selvom det ofte må antages, at en forebyggende rekonstruktionsbehandling vil være kortere end ét år, kan der være situationer, hvor det kan være nødvendigt med en mulighed for at både en forebyggende rekonstruktion og rekonstruktion kan forlænges ud over ét år, herunder navnlig for at kunne korrigere for princippet om skatteårets udelelighed, således at stiftelse af skattekrav for aktiver, der i praksis kan tage længere tid end et år at sælge (eksempelvis en landmands bedrift), kan medtages i en tvangsakkord.

Det følger af lovforslagets pkt. 3.1.2.3.1., at Konkursrådet har overvejet, om en forebyggende rekonstruktion skal kunne vare over et år af hensyn til skyldnerens eventuelle uafklarede skattemæssige forhold. Konkursrådet er dog kommet frem til, at en forebyggende rekonstruktionsbehandling med

fyldestgørelsesforbud, ikke bør kunne udstrækkes til at vare mere end ét år fra tidspunktet for skifterettens bestemmelse om fyldestgørelsesforbud. Dette navnlig af hensyn til at et fyldestgørelsesforbud har en indgribende karakter over for fordringshaverne, og at fordringshavernes interesser samt den almindelige kreditgivning afgørende taler for, at et fyldestgørelsesforbud ikke udstrækkes til mere end et år før en konkurs. Justitsministeriet er enig i Konkursrådets overvejelser og finder på den baggrund ikke anledning til at præcisere lovforslaget.

12. Ikrafttrædelsesbestemmelsen

DAHL Advokatpartnerselskab (DAHL) bemærker, at der ved den foreslåede ikrafttrædelsesdato den 17. juli 2022 ses at være et problem for anslået 200-400 tidligere landmænd, der ikke kan komme videre med en afslutning af bl.a. konkursboet. På baggrund af særligt reglerne om udlodning af andelshaverkonti foreslår DAHL, at der indføres en bestemmelse om, at de foreslåede § 12 t, stk. 1, 3. pkt., og § 61, stk. 1, 3. pkt., med ændringer som foreslået af DAHL, finder anvendelse på sager indledt før den 17. juli 2022.

Justitsministeriet finder for så vidt angår rekonstruktionsreglerne ikke anledning til at ændre ved ikrafttrædelsesbestemmelsen. Dette medfører, at lovens regler alene finder anvendelse på rekonstruktions- og konkursbehandlinger, der indledes efter den 17. juli 2022.